

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 39. Colloquii Successus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. reposuit: *Et ego judicium permitto A. C. 1601. ditoribus, an recte responderis.* His agitatis Maximilianus Dux annuenit Palatino colloquium abrumpi jubet.

§. XXXIX.

Colloquii Successus.

*Relat. de
ortu & pro-
gressu Col-
loquii ed.
Monachii
ann. 1602.
Argentre
coll. judic.
Tom. 3.*

*Colloquium
edit. secun-
da Lauing.
1602.*

Hujus colloquii acta Ratisbonæ du
vigesima quarta Decembris primo
a duobus Boici Ducis Consiliariis &
totidem Notariis necnon a sex parti
Theologis partim Tabulariis subscripto
ac sigillo munita fuere, per Catholico
Ingolstadii & Monachii, a Protestan
tibus vero Wittembergæ anno sequent
typis edita. Eodem quoque anno Neo
burgenses Theologi non modo edito
quodam scripto suas hallucinationes ex
cusare nitebantur, sed & Georgius
Gauglerus, qui Palatino a secretis, hu
jusque Colloquii Notarius erat, latino
primum, mox Teutonico sermone ea
dem acta Lauingæ edita adeo corrupit,
ut Andreas Montanus triginta quinque
loca aperte depravata annotaverit.
Eiusmodi fallaciis freti Protestantes ce
cinere de more suo sine victoria trium
phum, quamvis Catholica veritas a
perte triumphasset, prout P. Tannerus
in sua relatione de ortu, progressu &
fine hujus colloquii demonstratum ibat,

qui

qui, si a Lutheranis publice devictus Sæc. XVII.
fuisset, certe Maximilianus Dux A.C. 1601.
præcipere haud fuisset compulsus, ut
sui satellites eum ejusque socium post-
remis colloquii diebus mane & vespere
ad eorum ædes comitarentur; hos e-
nim veneno aut gladio e medio tollen-
dos minabantur Lutherani. Prodiit
quoque anno 1608. hujus colloquii cen-
sura Catholica ex libris Alphonsi Tostati
eruta, quæ quidem in Bibliotheca S.
Genovefæ Parisiis n. 123. affervatur,
dubiæ tamen fidei esse videtur. Utut
autem res se habeat, id tamen omni-
no compertum est, quod Wolfgangus
Guilielmus Philippi Ludovici Palatini
Ducis Filius hæres, a tempore hujus
colloquii, cui pariter intererat, circa
fectæ suæ veritatem semper dubius hæ-
serit, ac demum post obitum Serenissi-
mi sui Parentis anno Christi millesimo
sexcentesimo decimo quarto Düsseldorf
ejurata hæresi publice Catholicam fi-
dem professus fit. Pariter ab hoc tem-
pore tam Ratisbonæ quam alibi quam-
plurimis Lutherus tantopere despere
cœpit, ut præter Joannem Weininger
artium liberalium Magistrum necnon
Georgii Friderici Badensis Marchionis
Sacellatum, Helfricus Ulricus Hunnius
Marpurgæ juris Professor, Ægydii Hun-
nii, qui in hisce comitiis disputabat,

H 2

Filius

Sæc. XVII. Filius ad veram fidem ea ex caufsa, quia
 A. C. 1601. Lutheri doctrina ex sua natura perversa
 sam vitam instillat, reversus fit, qui etiam hanc in rem præter alias dogmaticas lucubrationes *indissolubilia Catholicæ Religionis argumenta* edidit: Præterea post hujus colloquii exitum plus quam sexaginta celebriores Viri haeretici ejurabant.

XL.

Secundum Ratisbonense Colloquium.

Hist. Prov. Anno priori Ingolstadiensibus literis excusus prodierat libellus, auctore vel vero vel ficto, Conrado Andreæ Jacobi Andreæ fratre, in quo hic ironice Lutherum *innocentem, humilem, virracem, Christianum, devotum, fidelem, Angelicum, Biblicum, Gravem, castum, Sobrium, & denique cygnum* appellans ex ipsis Lutheri verbis eundem omnino oppositis vitiis scatuuisse demonstrabat. Quindecim omnino ejusmodi libelli vulgabantur, ex quibus tres, cum abs controversia P. Conradus Vötter Jesuita elucubratus esset, ac Philippus Hailbrunnerus edito libello Magistrum suum injuste accusatum, accusatorem vero sublestæ fidei Virum traduceret, Bavariæ Dux finito Ratisbonensi colloquio die nona Decembris hora post meridi-